

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

De secundo euangelio i [...] natuitate domini. Introductio sermonis decim.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Tmissa diebus festiuis. Cantatur quidem in missa ut eadem exultatione fiat sacrate hostie missio. qua missio in carnem diuiniverbi facta est. Cantatur autem solis diebus festiuis. quia hoc cantum est exultationis et gaudii. Rogemus ergo deum &c.

**De secundo euangelio i nativitate domini
Introductio sermonis decimi.**

Astores loquebantur admicem: transeamus usq; Bethleem et videamus hoc verbum qd factum est &c. Luce secundo capitulo. Oriente sole et apparente aurora. videmus aues celi cantando exultare. Et cum legeretur nobis euangelium misse nocturne audiuiimus supernos spiritus nouo canto exultasse. atq; veri luminis ortum magno gaudio nuntiasse pastoribus. Et quia iam fit vigilia matutina cum angelis exultemus cum pastoribus properemus. ut videamus verbum caro factum. Quoniam autem predicatores hodie cupiunt ostendere nobis verbum hoc quod fatus est dominus. ideo ad matrem virginem recurramus. conseruantem et conferentem de singulis in corde suo. ut ipsa nobis aliquid reuelare dignetur. tante solennitati congruum quod vestre fraternitati denunciem. quod vt fiat. demulceamus pias aures virgineas angelica salutacōe dicentes. Ave Maria gratia p. &c.

Prima pars

Astores loquebantur admicem. transeam⁹: . Astores loquebantur admicem. transeam⁹: .
vsc⁹ Bethleem et cetera. Si huius rei nouitas euangelizata pastoribus. illis fuisset Atheniensibus nunciata: qui ad nihil aliud vacabat nisi ant dicens. aut audire aliquid noui. ut scribitur Actuum deumoseptimo capitulo. puto qd hoc nouum omnium nouorum nouissimum repudassent. et canticum nouum domino decantassent. quia mirabiliter fecit. sed pastoribus hoc fuit nundiatum. ut non solum nouitas sit in facto. verum et mirabile appareat sacramentum. qd animal homo in consideratione. tam eximie suspeditur nouitatis: In hoc igitur euangelio vbi saluatoris nostri nativitas diligenti examinatione perquiritur a pastoribus. fit mensio de tribus premititur enim sollicita inquisitio veritatis. consequenter additur inaudite admiratio nouitatis ibi: et omnes qui audierint Deinde postponitur deuota regressio deitatis. ibi: reuersi sunt pastores. In prima parte euangelii que nobis insinuat sollicitam inquisitionem pastorum. de veritate illis ab angelo nunciata

Sermo

quatuor tanguntur. Primum est mutua allocatio. unde dicit
pastores loquebantur adiuvicem: Descentibus enim angelis
ab eis in celum. tunc mutuo loquebantur. exhortantes seiplos
ad iter. vel consilentes quid agendum esset. et admirantes sup
tanta visione. Et attendendum quod nihil responderunt pastores
angelis. sed illis ab euntibus primo ad semivicem loqui coperit
quia delectabantur suavitate celestis cantus. erant enim in extra
si mentis propter immensam claritatem. et timor quidam eos pos
sidebat. ut cum angelis loqui non possent. Deinde ponitur quod
loquebantur ibi: transamus usque Bethlem. Et bene dicit tuus
seamus. quia erat parua via: et videamus hoc verbum Exodi
tercio. Vnde et video visionem hanc magnaz: vere magna
visio: videre gloriam eius. quasi unigeniti. qui verbus caro fa
ctum est. Nota quomodo correspondent ultima primis. quoniam in veteri testamento ordinauit christus pastores sue dispensa
tionis ministros. Moysi enim pascenti gregem: apparuit in flam
ma ignis de rubro. Erodi. tertio. Et nunc pastoribus figurate
nativitatis in flamma rubi ardantis annunciat veritatem. C
Deinde dicit: quod factus est non ab homine: sed a deo: quod
fecit dominus Iesae nono. Verbum abbreviatum faciet dominus
super terram: et ostendit nobis eius ostensionem desiderabat
David dicens. Ostende nobis domine misericordiam tuam: et
salutare tuum da nobis. Et nota quod tria dicuntur hic de hoc ver
bo diuina admiratione digna. diuinum enim verbum non ter
mino concluditur cum totum ubique sit: et tamen hic de se dici
atur hoc verbum. ulterius cum dicat articulus fidei. hoc verbum
est genitum non factum. tamen hic dicitur: quod factus est: quod
fecit dominus. Rursus hoc verbum absconditum est nobis:
cum dicatur Iesae quadragesimoquinto capitulo. Vnde tu es de
us absconditus: tamen hic dicitur: et ostendit nobis: que om
nia diuino verbo congruunt: ex eo quod ipsum caro factum est.
Sed illa expositio est iuxta subtilorem intellectum. Communis
orem igitur adhibeamus intelligentiam: videamus: hoc ver
bum id est mentem recitatione dignam: quod factus est
nowiter. quia fuit a seculis inauditus: sed non a quoque ita as
sum: sed dominus fecit: propter nostram redemtionem et su
um honorem: et ostendit nobis: id est reuelauit nobis. D
Secundo ponitur accelerata propositio: venerunt festinantes. nul
la mora prepediti. secundo Regum duodomo: transierunt fe
stinanter. Nota quod festinanter ierunt et vehementi videndi de

¶

siderio·infantem natum. ita ut tarde videretur eis illuc posse accedere·immutauerat enim eos totos celestis illa visio: et ideo se stinabant cum psalmista dicentes. Cucurri in siti. situit anima mea ad deum fontem viuum. quando veniam et apparebo ante faciem domini. Et nos fratres karissimi festinemus ingredi in ilud diuersorium in quo iacet puer Emmanuel. unde Hebreorum quarto. Festinemus ingredi in requiem illam· et interrogemus pastores· quem vidistis pastores dicit annunciate nobis in terris quis apparuit et illi respondebunt. Natum vidimus et chorus angelorum. collaudantes deum. ¶ Tercio ponitur matris muentio· dicit enim: et inuenierunt Mariam· beatus qui eam inuenierit. quoniam ipsa dicit Proverbiorum decimo capitolo. Qui me inuenierit: inueniet vitam et hauriet salutem a domino In quo morale documentum. attende quoniam qui vult christum inuenire· primo ad matrem recurrat: Hebreorum secundum. Accedamus cum fiducia ad thronum glorie eius: Joseph qui virginis exhibebat ministerium: et infantem positum in seprio: ita repperierunt ut illis angelus dixerat. Quarto ponitur mandata rei firma cognitio: videntes autem: Psalmista. Si aut audiuimus sic et vidimus in cuitate domini virtutum: cognoverunt: esse verum: quod dictum erat illis de puer hoc: Dicatum enim erat illis eum esse salvatorem: qui est christus dominus: Et attende deuotam fidem pastorum· quoniam crediderunt eum esse christum· non visis potentibus signis unde Ecclesiastes. trigesimosexto. innova signa et immuta mirabilia sed videtes pauperem matrem ministrare. experte vagientem parvulum locum humilem contrariis signis opinioni hominum eum cognoverunt: esse christum. et velut deum adorauerunt. Adverte quod euangelista mutauit etatis vocabulum. quem enim primo dicerat infantem. nunc appellat puerum: cum tamen puericie eas non incipiat circa secundum septentrium. quod ideo facit. euangelista: ut ostendat eum esse deum· quia sua incomprehensibili eternitate omnia tempora etatum continet et transcendent: Psalmista. Tu autem idem ipse es a animi tui non deficient.

Secunda pars:

¶

Ecundo enim cum dicitur et omnes qui audierint tangite admirato mandate nouitatem

Sermo

et duo facit. Primo enim ponitur iaudite rei admiratio generalis et omnes qui audierant: audierunt hoc incarnationis mysterium omnes gentes iudei. greci. et barbari. et gentiles. a predicatione apostolorum omnibus fuit annuntiatus. Psalmista annunciarerunt celi id est apostoli iusticiam eius. et iterum. Nostum fecit dominus salutare suum. in conspectu gentium reuelauit iusticiam suam. mirati sunt: quid mirum si mirati sunt auditentes tunc ista opera deo mirabilia sunt Eccl. vndeclima. Mirabilia opera altissimi solius et gloria opera absconsa et inuisa opera illius et propter hoc dicitur infra admirati sunt in illa multi. et honorauerunt deum. Deinde ponitur alia admirationis causa. et de his que dicta erant a pastoribus ad ipsos: mirabantur. ut dicit glosa. simplicem pastorum facundiam et attestacionem fuerentem in predicatione veritatis. Et attende quod istud inter mirabilia nostra fidei opera est ordinandum. quod non reditores. non philosophos. non potentes elegit dominus qui facundia sermonis ac humane sapientie verbis. aut certe potentia seculi: fidei unius colligerent multitudinem. Sed dum pastores et piscaiores mittunt ostenditur mirabilis operatio. quia diuinus et non humana virtute expulsi ydolatrie tenebris veritatis lumine omnes gentes illustrat. Secundo ponitur tacita verborum conseruatio: Maria autem seruabat: in armario pudica pectoris: omnia verba hec: scilicet de annuntiacione angelica. de exultatione Iohannis in utero matris. de ortu saluatoris. de exultatione angelorum. et de fide pastorum. Nota quod hic nobis commendatur primo pudicia virginis. ut dicit Ambrosi. Maria non magis ore pudica quam corpore secreta que nouerat nulli diuulgavit. sed tacito corde scrutans. ergo tempore quo deus voluit hoc reuelari expectauit. Secundo commendatur virginis deuotio quae diuinam opera conseruabat sollicitate. ut ex quo diuum iam verbum pepererat. eiusdem verbi verba deuota conseruaret. ps. Erueravit cor meum verbum bonum. dico ego opera mea regi unde non solum fuit beatus venter eius qui christum portauit. et ubera quam suxerunt. sed amplius fuit beatus spiritus eius qui audiuit verbum dei: et custodiuuit illud. Deinde ponitur assidua mentis vigilie meditatio: conferens in corde suo secretius vacans contemplationi diuinae. Nulla enim vnoquam creature tante fuit contemplationis. materia enim illi erat presens et opera suavitatis eximie in ipsa facta sunt. vnde Proverbiorum octauo. Ludens coram eo omni tempore ludens in orbem terrarum et delicie mee esse cum filiis hominum. ubi loquitur quod mirabile habebat Hugo atque placet.

xi

suauitatem conferens ea q̄ in scriptarīs legerat his q̄ circa se fca
videbat legerat em̄ Ysa. Ecce virgo concipiet et pariet filium.
et hoc in se compleatum ornebat. videbat se de stirpe dauid ortā
in nazareth de spiritu sancto cōcepisse. in Bethleem peperisse. q̄
ruz oīm ut dt glo-i diueris pphetis legerat testiōnia.

Tertia ps

D

Erao ponitur deuotadeitatē glorificacōnū dt. reuer-
si sunt pastores. Ezech̄. Animalia ibant et reuerte-
bant. Et nota q̄ non prius redierunt pastores q̄
viderunt: et adorauerunt christum: glorificatēs. Ec-
cle. 43. Glorificate deū q̄tumq̄ potestis: et laudatēs deū; ps
Laudabo nomen dei cum cantico. et magnificabo eum in laude
Et forte ille eodem cantico quo angeli pmo glorificauerunt de-
um: et laudauerunt eum d̄centes. Gloria in altissimis deo. a i
terra Pax hominibus bone voluntatis. etiam pastores laudabant
deum vementes cum exultatione. vbi attendendū quo laus an-
gelica simplicia fide et pura mente. etiā in ore resonabat pastoꝝ
psallentium. ut qui primo pastorales cōcinebant voces: nunc
āgelicas pronūciant. hęc est em̄ mutatio dextre exēlī. Deinde po-
nit exultationē: in omnibꝫ: id est ppter omnia glorificabant et
laudabant deum tanq̄ auctor̄ et opificem oīm eorum que au-
dierunt: ab āgeliſ: et viderunt: ppter oculis in bethleem: sic
dictū est ad illos: in hoc em̄ deum glorificabāt. quia non aliter
muenerunt q̄ eis fuerat ab angelis dictū. ps. Sicut andiuimus
sic vidimus in ciuitate domini virtutis Regem ergo xc.

In natuitate domini tertius euange-
lius in introductio Sermonis vndeci: A

Un principio erat verbū et verbū erat ap̄d de-
um Jo-i.e. Desideramus aliquid loqui de domi-
no verbo. sed non inuenimus aliqua vba qui-
bus illud digne et sufficienter aperire possumus
vnde in huīis euāgeliī expositione. Primo p-
mitto verba Fulgentiī scripta in exordio ciuīsdaz sermonis re-
tati ad nocturnas vigilias in quibusdaz ecclēsīs qui sic ait Cu-
pientes aliquid de huīis diei solemnitate narrare. simulq̄ consi-
derantes id vnum verbum de quo dicere volumus nulla muen-
imus verba quibus sufficienter aliquid dicere valeamus. et ad-
dit Fulgentius. Est enim hoc verbum non qđ desinit prolatuz
sed quod pmanet natū. non transitorium sed eternum. non fa-
ctum a deo patre sed genitum: nec soluz genitū sed ec vngereitū